

sin Selvopholdelsesdrift og sit moraliske Mod. Deklinationen af Verbet at beundre interesserer mig ikke, *det var et andet Verbum, der burde bruges dér!* Her var ikke Tale om en gammel Mor, hvem 30 à 40 Aars Samliv med en Drukkenbolt havde nedbrudt, her var ikke Tale om den Type, som kroget af Slidet i Herskabernes Vaskebalje i gamle Dage talte saa stærkt til vore Hjerte, Typen, som H. C. Andersen har skildret i sin gribende Fortælling: Hun duede ikke! — det var ikke en saadan Kvinde, der i et Nu havde følt, at nu kunde hun ikke mere — nej — det var, som Aviserne saa smukt skrev den lille Kvinde med det velfriserede Hoved, der af sin Fortjeneste af sit Liv i Utugt lægger 2 Tusinde Kroner op og sætter dem i Sparekassen til bedre Tider, der skifter Elskere, som hun skifter Strømper, hende er det, Københavns blødsødne Humanister foranstalter Rabaldermøde for og tænker paa at ansøge om Fritagelse for Straf, for at hun kan komme hjem til sine smaa Børn! Saa langt er vi nede i Danmark! *Saa meleret er den danske Kvindes Retsbevidsthed*, saa forvrænget af forløren Humanitetsfølelse er vort Blik paa Realiteter!

Hvorledes vil en Moder i vore Dage kunne lære sine Børn Retsbevidsthed, svare mig, hvo der kan.

Formaaede jeg kun at sige Dem, hvor jeg i alle andre Henseender har beundret den danske Kvindebevægelse gennem de sidste 25 Aar, og dog har vi her i Danmark i Løbet af 1½ Aar tre saa frygtelige Forbrydelser, som en 9 Aars Dreng myrdet af en københavnsk Løsgænger, Dom: 8 Aars Tugthus, — en 12 Aars Pige skændet og myrdet i Jægersborggade, Dom: 12 Aars Tugthus — og endelig en 7 Aars Pige mishandlet af en Forbryder, befængt med Kønssygdom, Dom: 60 Dages simpelt Fængsel, uden at danske Kvinder har rejst sig som en samlet Magt for gennem Lovens Straf, en Straf, der skræmmede, at fordrø Sikkerhed for sine Børn.

Jeg vil yde mine Samtids Kvinder den Retfærdighed at sige, at det vistnok kun er et Mindretal, der i Aviserne har læst om en Straf af 60 Dages simpelt Fængsel, ellers var det jo simpelthen en Umulighed, at rettænkende Kvinder som Helhed kunde tie til en saadan Dom.

En Bevægelse, der af 33 Mænd og Kvinder fra min Hjemegn blev rejst for at arbejde henimod en Landsbe-

vægelse, indstilledes kun, fordi det gennem københavnske Blade bekendtgjordes, at danske Kvinders Nationalraad vilde tage Sagen op.

Til min store Glæde hørte jeg underhaanden, at denne kraftige Aktion skulde ske, for at Dommen over Jægersborggademorderen efter energisk Appel fra Kvindernes Side skulde og maatte blive et Eksempel paa, at nu rejste den danske Kvinde sig.

Og saa kom Nævningerettens Dom over Jægersborggade-Morderen som et Næveslag mod alt, hvad der hedder Ret og Retfærdighed.

Mon der findes én eneste Kvinde i Danmark, uden at hun har følt en blussende Skam paa sit Køns Vegne? Jeg tror det ikke.

Fra Sædelighedsforbrydernes Lejr kom Takken for den humane Dom prompte 4 Dage efter i Form af den nye Sædelighedsforbrydelse i Fredericiagade.

Den ene Paragraf i D. K.s Program lyder jo paa at arbejde for Sikkerhed for Kvinder og Børn ad Lovgivningens Vej, ud fra denne Paragraf retter jeg her i Dag som Talsmand for Tusinder og atter Tusinder af Mødre Landet over den Henvendelse til Dansk Kvindesamfunds Formand, dens Bestyrelse, dens Medlemmer:

Sæt en Rejsning i Gang, der kan samle hele Landets Kvinder i dette at fordrø vor Straffelov skærpet overfor Sædeligheds- og ligeartede Forbrydere! Forlang Humanitetens lumre Øllebrødsfortolkning rensat ud, kræve Internering paa Livstid for en Sædelighedsforbryder, *men vel at mærke kræve den efter hans første Forbrydelse.*

Det kan jo ikke være første Gang, De hører, at der i Aviserne har staaet om en Sædelighedsforbryder, der flere Gange tidligere har været i Konflikt med Loven.

Tænk et Øjeblik paa, hvad dette flere Gange tidligere rummer af Skændsel og Fortvivlelse for Mødre, hvis Børn har været Forbryderens Ofre.

Og endnu ét, inden jeg slutter:

Nu er en lille Del af vort elskede Sønderjylland kommet hjem, Gud være lovet for det!

I Genforeningens Morgenrøde ser vore Søstre kun det lyse hos os, men naar vi nu skal til at slide Dagliglivets Vadmæl med hinanden, saa vaagner vore Søstre op en Dag og spørger os om den Sag, hvorom jeg har talt til Dem i Dag.

Dog, tro De mig, disse modbydelige Forbrydelser, som nu, under de laxte Love blomstrer saa frodigt her i Danmark, vil, saafremt Kvinder kan faa indført som Straf: *livsvarig Internering efter den første Forbrydelse — uden nogen Benaadning for god Opførsel i Fængslet*, bevirke en forsvaret Nedgang i Forbrydernes Antal.

Og husk saa paa — først og sidst — enhver som her er til Stede, at *enkelte er Du og jeg kun Enere*, men *enige* er vi en Magt med Krav om Ret!

2. Dag.

Formanden vælges atter enstemmigt til Ordstyrer.

Lovændringer.

Formanden: Lige siden Fællesmødet i Aalborg har der fra mange Sider været et stærkt Ønske fremme om en Ændring af de nugældende Fællesloves § 4 ang. Bladet. Den lyder: „Kv. og Sf. er D. K.s Medlemsblad, det udgives og ledes af F. S., som dertil kan antage lønnet Medhjælp.“ Fra alle Sider har man indrømmet at den *trængte* til at ændres. Kv. og Sf. udgives af D. K. — ikke af F. S. — dette bør først og fremmest ændres. Endvidere var det ønskeligt, at der i Lovene indeholdtes en Udtalelse om, at Bladet skulde ledes i Overensstemmelse med D. K.s Program og Fællesmødets Beslutninger. Det har imidlertid været meget vanskeligt at opnaa Enighed om Forholdet mellem Redaktørens og F. S.s Ansvar og Myndighed, idet — som De vil erindre — et Udvalg paa sidste Fællesmøde med Fru Lemche som Formand og Karen Johansen, Holstebro, som Ordfører foreslog, at Redaktøren indadtil som udadtil *alene* var ansvarlig for Bladets Indhold og Ledelse. F. S. skulde blot ansætte og afskedige hende. Fra et Flertal af F. S. og ganske særlig fra Formanden blev det imidlertid fastholdt, at F. S. — i sidste Instans Formanden maatte have Ret til at gribe ind overfor Bladets Ledelse, at Formanden, der forøvrigt bærer Ansvaret for D. K., ikke paa dette vigtige Punkt kunde berøves al Ansvar og Myndighed, saa længe Kv. og Sf. var vort Medlemsblad.

Et andet Punkt, der gav Anledning til Uoverensstemmelse, var det ved den ny Redaktørs Ansættelse nedsatte Redaktionsudvalg, bestaaende af 3